

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010523
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122010523.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 08. 11. 2022 konajúc samosudcom JUDr. Barborou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného I. C., M.. XX. XX. XXXX F. U., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: I. C., M.. XX. XX. XXXX F. U., A. Q. Q. E. XXX/XX, F., G. U.,

je vinný, že

dňa 18. 08. 2021 v čase okolo 18.30 h prišiel k bytu č. X M. P. M. X. U. M. E. A. XX F. Q. Q., vedenom na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. D., G. Q. Q., ktorého vlastníkom je I. L. Q., Q. M.. P. XXX, P. L., G. Q. Q., v ktorom na základe Zmluvy o nájme bytu a nebytových priestorov býva v podnájme C. M., M.. XX. XX. XXXX, začal búchať na vstupné dvere do bytu na čo tieto C. M., sediac na invalidnom vozíku len pootvorila, aby mu oznámila, že si neželá, aby vstúpil do tohto bytu, pričom dvere sa snažila hneď zavrieť, kedy páchateľ vsunul svoju nohu do pootvorených dverí, tieto násilím otvoril a bez súhlasu, proti vôli užívateľky bytu vošiel do chodby bytu, dvere za sebou zavrel, ostal stáť v chodbe opretý o dvere a napriek viacerým výzvam odmietal byť opustiť a v byte neoprávnene zotrval až dovtedy, pokiaľ mu povedala, že začne kričať a zavolať políciu, na čo páchateľ z miesta ušiel,

teda

neoprávnene vnikol do obydľia iného a zotrval tam, pričom uvedeného konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania (násilím) a voči chránenej osobe (chorej osobe),

čím spáchal

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a obvinenému sa zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b), písm. d) a písm. f) Trestného zákona sa obvinenému počas plynutia probačného dohľadu a skúšobnej doby ukladajú obmedzenia spočívajúce v zákaze:

- požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok
- vstupu do bytu č. X M. P. M. X. U. M. E. A. XX F. Q. Q., F. M. C. F. Č.. XXXX, B.. Ú.. D., G. Q. Q., ktorého vlastníkom je I.. L. Q., Q. M.. P. XXX, P. L., G. Q. Q., v ktorom na základe Zmluvy o nájme bytu a nebytových priestorov býva v podnájme C. M., M.. XX. XX. XXXX,
- kontaktu s poškodenou C. M., M.. XX. XX. XXXX v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a), písm. i) Trestného zákona sa obvinenému počas plynutia probačného dohľadu a skúšobnej doby ukladajú povinnosti spočívajúce v príkaze:

- nepriblížiť sa k poškodenej C. M., M.. XX. XX. XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla,
- podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, najmä alkoholu,

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obvinený povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 08. 07. 2022 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 1 Pv 225/21/6601 - 26 na obvineného I. C. pre trestný čin právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd dňa 12. 07. 2022 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/27/2022, voči ktorému podal obžalovaný odpor, v dôsledku čoho súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný I. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. 11. 2022 vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že dňa 18. 08. v čase o 16.04 h prišiel na Suchý vrch, kde bola M. s jeho psom a so svojím psom, kde ich venčila. Pristúpil k nej, chvíľu sa bavili a asi po piatich minútach povedala, že musí ísť preč, mala ísť na cintorín, na hrob svojej matky. On chcel, aby mu vrátila jeho psa. Povedala, aby prišiel okolo ôsmej, že si má vziať psa. On tam ostal, ona odišla na svojom aute. Bol tam až do 18.44 h, kedy sa šiel pozrieť, či M. je doma. O 18.51 h prišiel na ulicu A., auto tam nestálo, vrátil sa na Suchý vrch, kde bol do 19.14 h. Potom znova sadol do svojho auta a išiel na A., kde už videl auto M.. Prišiel k hlavnému vodu, kde zazvonil na zvonček. M. ho vpustila dnu, vyšiel na druhé poschodie. Dvere do bytu boli otvorené, M. sedela na stoličke pri okne. On vošiel dovnútra. Jedná sa o byt 1+1, kde dvere do jednej izby boli otvorené. V tej izbe ležal muž v červených tangách, kožených a okolo seba mal na posteli rôzne erotické pomôcky. M. sa smiala. On ostal obarený, povedal jej, aby mu vrátila psa, lebo ho nikde nevidel. Potom ho zavolať menom a pes vykukol spod periny. Bránil mu ten muž, okolo 35 rokov, tmavé vlasy, nižšej postavy. Psovi zabránil, aby išiel k nemu. Potom zazvonil zvonček, M. sa opýtala, kto je, otvorila vstupné dvere do bytového domu. Neskôr niekto zazvonil na vchodových dverách, ktorého M. vpustila do vnútra. Predstavil sa ako inžinier, bol to starší muž s kufríkom. On sa aj predstavil ako inžinier, meno si už obžalovaný nepamätá. Vzápätí mu povedal, že si môžu tykať. Bolo očividné, že M. muža nepozná, že ho vidí prvýkrát. Ten si sadol do kuchyne. M. sa vrátila k mužovi do druhej izby, sadla si k nemu do postele a začala mu niečo pchať do tanga, pchala mu peniaze a obžalovaný v tej chvíli odišiel preč. Nebol tam o pol siedmej, má dôkazy, že bol niekde inde, lebo navigácia v jeho aute zaznamenáva jeho pohyb. Do 18.44 h bol na Suchom vrchu, na A. prišiel o 18.51 h, odkiaľ odišiel naspäť na Suchý vrch a až neskôr sa vrátil na A.. Má vozidlo zn. Grand Cherokee, kde je navigácia od spoločnosti Global CZ.

Obžalovaný tvrdil, že nemá čip (elektronický kľúč) od vstupných dverí do vchodového domu, lebo keď sa s poškodenou rozišli, tak kľúče zahodil. Potvrdil, že jej zvonil. Poškodená za jeho prítomnosti nevolala políciu. Popiera, že poškodená povedala, že príde polícia. Ona sedela v kuchyni na stoličke, smiala sa, pozerala sa na toho muža v tangách. Podľa neho poškodená sa mu chcela pomstiť za to, že chcel svojho psa. Ten pes sa stále nachádza u M.. V minulosti si už bol pre psa, no Nemcová mu ho odmieta vrátiť. Psa kúpil on, pre seba. Mal ho a Nemcovej ho zapožičal. V minulosti už bol u neho, ale si ho zobrala. Psa mu odmieta vrátiť, aj keď jej napíše, nechce ho vrátiť. Volala na políciu, že ju obťažuje a pes je jej. Psa kúpil on, poškodená nemá žiadnu darovaciu listinu, nevie, koľko stál, kde ho kúpil. Obžalovaný ma telefonický kontakt na majiteľa, od ktorého psa kúpil. S M. boli partneri, prvýkrát 4 mesiace. Prišiel z práce a všetko bolo v poriadku, no ráno, keď odchádzal, zazvonil mu budík a keď ho šiel vypnúť, tak našiel v mobile sms, ktorú si prečítal a od tej doby to prestalo fungovať. Rozišli sa. Potom mu M. napísala, že ak sa pôjde liečiť, možno mu dá druhú šancu, môžu sa k sebe vrátiť. Išiel k psychiatrovi a nastúpil do psychiatrickej liečebne, kde ale nevidel v tom zmysel, tak po týždni odišiel a šiel do druhej liečebne. Nechcelo sa mu ale písať slohové práce, ktoré mali napísať, pretože on nie je žiadny spisovateľ. Nevidel v tom žiadny zmysel, tak odišiel aj z tejto liečebne. Zhruba za mesiac začali spolu žiť, čo trvalo asi sedem mesiacov, do júna. M. trpí psychickými problémami, navštevuje psychiatra, niekoľkokrát sa pokúsila o samovraždu, zomrela jej matka. Zle to niesla, začala prepadať do depresí. Keď niečo spravil, tak v tom videla zlé, priravnávala ho k jej bývalému manželovi, kvôli ktorému sa niekoľkokrát pokúsila o samovraždu. Tiež k jej bývalému partnerovi, s ktorým sa rozišla. Do liečebne nastúpil z dôvodu, že zle znášal rozchod, mal depresie. Záležalo mu na nej, tak sa rozhodol podstúpiť liečbu. On našiel sms správu v telefóne skôr a spolu ešte nejaký čas boli, rozišli sa až neskôr. Mala nejakého kamaráta z liečenia, čo mu vadilo. Dôvodom bola aj žiarlivosť. Napríklad mu aj vyčítala, že požíva alkoholické nápoje, že je alkoholik. Cestu do Banskej Bystrice dňa 18. 08. 2021 meral kvôli tomu, aby mu vrátila psa. On sa s ňou chcel dohodnúť, prostriedky civilného práva nevyužil. V minulosti sa stalo, že si ho vzal so sebou, lebo M. ho nezvládala. Pes bol divoký, tak si ho vzal do práce, lebo M. má ešte jedného psa, ale ten je poslušný. Mala problémy s učením toho psa. Keď sa potom aj s ním vrátil z práce, tak mal zbalené veci. On išiel do trvalého bydliska. Zdá sa mu, že M. tam aj prišla, aspoň sa mu zdá. O minulosti nechce hovoriť.

Predtým sa ústavného liečenia nezúčastnil. On sám o to požiadal, aby ho hospitalizovali z dôvodov depresí. V minulosti nebol ani psychiatricky liečený. Kľúče od bytu poškodenej a od vstupných dverí do bytového domu vyhodil. Kľúče od bytu si dal vyrobiť na vlastné náklady. Poškodená vymenila aj zámok. Plemeno psa bol kokeršpaniel. To, že si pamätá presné časové údaje dňa 18. 08. 2022, je tým, že má satelitné zisťovanie polohy, kedy tá firma, čo má od nej v aute navigáciu, na svojej stránke umožňuje zaznamenávať pohyb jeho auta. Takže na tej stránke si našiel tieto záznamy. Spoločnosť je z Česka.

Poškodená C. M. vypovedala zhodne a konzistentne s jej výpoveďou z prípravného konania bez rozporov. Uviedla, že v deň, keď sa stal skutok, boli rozídení od júna 2021. Dňa 18. 08. 2021 prišiel obžalovaný, pričom víkend predtým, v sobotu večer jej volal brat obžalovaného, či na neho volala policajtov. Obžalovaný bol vtedy v Piešťanoch, v chatke v trvalom bydlisku. Volal vtedy niekto policajtov a záchranku, lebo si obžalovaný mal pustiť plyn. Ona odpovedala, že o ničom nevie, ostala prekvapená. Totiž, dva týždne predtým sa obžalovaný tiež pokúšal o samovraždu, kedy si dal na krk nejaké laná, reťaz na záhradke. Obžalovaný jej vtedy aj poslal fotku, že sa s ňou lúči. Vtedy zalarmovala jeho brata a bol vzatý na psychiatriu, avšak asi po dvoch alebo troch dňoch obžalovaný podpísal reverz a z nemocnice odišiel. Dňa 17. 08. 2021, keďže bol znova hospitalizovaný po ďalšom pokuse o samovraždu, podpísal zasa reverz a z nemocnice odišiel. V stredu dňa 18. 08. 2021 medzi 15.00 h a 15.30 h prišiel za ňou na Suchý vrch, kam chodieval venčiť svojich psov svojím autom. On tam prišiel, odstavil auto vedľa jej auta. Odzadu prišiel k nej, sadol si k nej. Povedal jej, čo sa stalo, pýtal sa jej, čo jej povedal jeho brat, čo mu ale nechcela povedať. Potom začal hovoriť o tom, že by sa chcel liečiť, či by mu nejako nevedeli pomôcť. V dobrej viere poškodená mu povedala, že je jedno, kde sa pôjde dať liečiť, na akú psychiatriu alebo do akej nemocnice, všade bude musieť dodržiavať pravidlá, ktoré on odmietal dodržiavať. Poškodená mala strach, zodvihla sa, že musí ísť. Išla k autu, kde stálo jeho auto. Psy naskákali do auta a ona zavrela dvere. Spýtal sa jej, či sa ešte vráti, na čo mu odpovedala, že áno, no z jej strany to bolo zavádzanie, pretože sa ho bála. Odišla domov na L. XX, kde má trvalý pobyt. Tam bola asi do šiestej, do štvrt' na sedem večer, kedy sa vracala na A. XX v domnienke, že obžalovaný sa už tam nebude nachádzať alebo nebude ani v blízkom okolí. Asi o pol siedmej sa vrátila do bytu a behom piatich alebo desiatich minút jej báchal na dvere, že ho oklamala, že ho zavádzala, že tam čakal ako „taký...“. Potom sa ale ukludnil a povedal: „prosím ťa otvor, chcem sa s tebou na chvíľu rozprávať, niečo ti povedať“. Poškodená zavrela psy do izby, lebo vedela, že sa s ním bude naťahovať o psa, ktorého jej daroval, lebo to tak stále

robí a stále sa pokúša ho dostať späť. Zavrela psy do izby. Bola na vozíku, bez nohy. Vozík zaprela, zabrzdila brzdami, pootvorila dvere na prierez, kedy jej obžalovaný zaprel nohu, pretlačil ju. Hneď začal vyťahovať kľúč zvnútra, tak sa tam chvíľu naťahovali. Kľúč aj ohol, no ostal funkčný. Nepodarilo sa mu ho vytiahnuť. Oprel sa o bytové dvere zvnútra. Nevie presne, čo jej hovoril, asi kde je pes, kde je nevie čo. Ona mu potom povedala, že nechce, aby tam bol, že začne vrieskať, bude volať políciu. Požiadala ho, aby odišiel. Keď hrozila, že zavolá aj susedovcov a začala zvyšovať hlas, tak obžalovaný vyšiel von. Búchal jej na dvere a snažil sa otvoriť ich kľúčom. Ona mu predtým kľúče od bytu dala, ktoré jej nevrátil. No zámok vymenila, o čom obžalovaný nevedel. Povedala mu, že ide volať policajtov. Ostala v chodbe a zavolala políciu, čo asi obžalovaný počul, lebo počula, ako zbehol dole schodmi. To celé sa udialo dňa 18. 08. 2022, medzi 18.30 h a 19.00 h. Následne prišli policajti, neskôr za nimi aj vyšetrovatelka. Tým hovorila, čo sa stalo. Vyšetrovatelka odišla telefonovať, prišli ďalší dvaja vyšetrovatelia a jeden z nich ostal. Ostatní odišli. Prišli aj dvaja ďalší policajti, ktorí prišli fotiť dvere, brať odtlačky, ale nevie, či sa im niečo podarilo zobrať, lebo na dverách určite boli aj jej, aj jeho odtlačky. Jeden vyšetrovateľ tam bol celý čas a asi okolo 23.00 h povedala, že musí ísť vyvenčiť psy. Poprosila ich, aby sa pozeral z okna, no uviedol, že pôjde venčiť psy s ňou. Obžalovaný však už pred vchodom a ani v okolí nebol. Vyšetrovateľ sa s ňou vrátil naspäť a potom odišiel. Na druhý deň mal prísť znova spísať zápisnicu o trestnom oznámení, ktorú už podpisovala. Spomenula si ešte, že asi dva týždne predtým, ako sa to stalo, bola si zobrať svojho psa, keďže obžalovaný jej ho ukradol tak, že on s ním odišiel do roboty, keď ona ešte spala. Bol vtedy nahneváný, že ona išla na oslavu s kolegyňami. Bol vtedy nahneváný ako čert, nadával jej, že je k..., p... a ráno asi o štvrté alebo pol piatej jej zobral psa. To bola asi streda. Poslal jej potom správu, že pes žije. Myslela si, že vtedy jej ho v piatok vráti, keď príde s kamiónom, pretože sa prevažne stretávali cez víkendy, no neprišiel. Zbalila mu veci a išla mu ich všetky odvieť domov. Toto sa udialo v júni. Potom si teda šla zobrať psa, dva týždne pred skutkom. Zistila, že sa o neho nestaral, dal ho susedovcom, ktorí mu ho ale vrátili, lebo majú aj deti. Takže ku dňu skutku mala psa vráteného dva týždne. Bála sa teda aj o seba, aj o psa, že jej ho zasa vezme.

Poškodená ďalej vypovedala, že jej obžalovaný nevrátil čip z vchodových dverí do bytového domu, preto sa k nej v deň skutku dostal až ku dverám do bytu. Tento čip sa nemenil, lebo by sa museli dohodnúť všetci vlastníci a tie náklady nie je schopná zvládnuť, obžalovaný čip má stále, nevrátil jej ho a nevrátil jej ani kľúče od bytu, no zámok vymenila. Ten čip od vchodových dverí naďalej využíva. Ich vzťah začal v marci 2020 a asi v júni sa začal prejavovať ako žiarlivec. Mal žiarlivé scény, kontroloval jej mobil a všetko, čo sa dalo. Sledoval jej facebook, čo tam „lajkuje“. Keď príspevok označila srdiečkom, čo znamená „super“, už to si vysvetľoval zle, že je to láska. Potom si napísala s kamarátom, s ktorým sa stretla v Kováčovej po amputácii nohy. Ostali kamaráti len na sms a telefón, čo v súčasnej dobe už nie je. Nemajú žiadny kontakt. V tom čase sa jej ale ozval, je Prešova, tak že príde do Bystrice, či by nešli na kávu. Napísala mu, že nie, má priateľa, je šťastná a spokojná. No zo srandy mu napísala, že v skutočnosti čakala na toho kamaráta. To si pán obžalovaný vysvetlil zle, bol to spúšťač jeho scén, ktoré naberali na intenzite. Nemohla chodiť vonku venčiť psov, lebo s ostatnými psičkami si kývala, usmievala sa na nich, že sa s nimi stretáva. Vykrikoval jej to, nadával. Kupoval si alkohol, pil. Začalo sa to v júni 2020 a vyvrcholilo to v auguste toho roku, kedy si kúpil alkohol, ktorý pil v kuchyni, ona bola v posteli v pyžame. Do desiatej jej vykrikoval, aká je pi... a ku..., filčka nakazená, ale na nič nereagovala. Potom sa rozhodol, že pôjde na ňu cez psa, ktorého má už deväť rokov, volá sa Luna. Teda nešlo o psa, ktorého jej daroval. Zavolať na psa, ktorý sa potešil, že ide vonku a obžalovaný jej povedal, čo ak Lunu auto zrazí alebo čo ak by sa stratila. Vtedy sa už naozaj zľakla. Má k psovi blízky vzťah, sadla do vozíka, prišla do chodby a začali sa o psa naťahovať, keďže si ho predtým vzala na ruky. On jej psa ťahal, mal odomknuté dvere, no neboli otvorené. Vtedy poškodená dvere otvorila a začala na chodbu kričať, aby jej ľudia pomohli. Nato dvere zaplesol, vzal ju z vozíka, chodil ju na posteľ, kde ju začal škrtiť. Zakryl jej ústa, druhou rukou jej držal krk. Keď lapala po dychu, kričala, aby jej zavolať záchranku. Záchranke však obžalovaný povedal, že poškodená je psychiatrický pacient a treba prísť. Ona do toho kričala, aby prišla aj polícia. Medzičasom na dvere búchala aj suseda s dvomi kamarátmi, takže počuli, ako kričí. Obžalovaný otvoril dvere s chladnou hlavou a povedal im, že poškodená je psychiatrický pacient a on už má všetko pod palcom, príde aj záchranka. Poprosila však susedu Zuzanu, aby počkali aspoň, kým príde záchranka a vyšla z bytu ku výťahu, kde sedela v pyžame na vozíku, kým neprišla záchranka. Prišiel aj jej otec, lebo bol zavolaný. Potom prišla aj záchranka, ktorá ju vyšetřila, mala vysoký tlak, tak dostala infúziu na jeho zníženie. Pán obžalovaný všetko okomentoval znova s tým, že je psychiatrický pacient a ho naháňala s nožom. Boli tam už aj policajti. Keď jej dotiekla infúzia a tlak sa upravil, lekár skonštatoval, že nie je potrebný ďalší zásah a hospitalizácia. Vtedy začal obžalovaný do nich skákať, či nevidia, že je psychiatrický pacient a že v akom je stave. Doktor sa ohradil, aby sa do toho nestaral, že on vie zhodnotiť

stav pacientka. Po odchode záchranky ostali policajti, ktorí ale vypočuli aj obžalovaného a ten im znova porozprával, že ho naháňala s nožom. Potom vypočuli ju a povedala im pravdu, čo sa stalo. Spýtali sa jej, či chce podať trestné oznámenie, ktoré, bohužiaľ, nepodala, lebo obžalovaný bol zo začiatku veľmi dobrý, veľmi milý, pozorný, rozumeli si a nechcela mu ublížiť. Policajti ho vyviedli von, no on mal kľúče. On vtedy dokonca povedal, že to ani nie je byť poškodený, že on je jeho majiteľom, že nemá uzavretú ani nájomnú zmluvu. Obžalovaný sa chcel zbaliť, no policajti mu to nedovolili. Dohodli sa, že si na druhý deň o pol siedmej ráno prevezme veci, ktoré mu zbalí, pri čom chceli asistovať aj policajti, ale bol tam aj otec a ten im povedal, že bude pri tom on a zavolajú, keď bude nejaký problém. Obžalovaný ešte o tretej v noci sa jej pokúšal otvoriť dvere kľúčom, no ona predtým stočila zvnútra tak, že sa nedal vytlačiť. Okolo piatej a šiestej na ňu kričal spod okna, no povedala mu, že sa dohodli na pol siedmu, kedy prišiel jej otec. S jej otcom šiel aj do pivnice, kde mal uložené nejaké veci z kamiónu. Otcovi však ušiel a vybehol za ňou hore do bytu. Neskôr odišla do práce, kde ju odprevadil otec. Obžalovaný však za ňou prišiel aj do práce, kde sa dostal aj dnu. Obmedzoval ju, no odišiel preč. Po tomto si asi začiatkom novembra začali znova písať, ona zmäkla, že mu dá druhú šancu, je dobrý a možno to bol len skrat. Medzičasom bol dvakrát dobrovoľne na psychiatrii, odkiaľ aj sám odišiel. Predtým mu totiž povedala, že ak sa dá liečiť, tak by sa k sebe mohli vrátiť. On z jedného liečenia odišiel preto, že nebude denníčky vypisovať. Prihlásil sa na ďalšie liečenie, no tam to bolo to isté a prepustili ho. V novembri sa teda dali znova dokopy, začal si k nej nosiť veci. Už na Vianoce bol s nimi, s jej deťmi. V novom roku sa už zasa začali scény. Už zasa nemohla ísť večer nikam chodiť. V tom čase mala dvoch psov, pretože po tom, čo sa stalo v lete, jej niekto v nedeľu klopal na dvere, že je to sused, kuriér, no ona spoznala obžalovaného a neotvorila mu. Asi po desiatich minútach prišla pani suseda, ktorá jej povedala, že priateľ jej nechal krabicu, v ktorej bol pes - kokeršpaniel s preukazom od veterinára. Obžalovaný vedel, že mala predtým kokeršpaniela, ktorého musela dať utraťiť, ostal len jeden pes (Luna). Ona sa rozlútočila, keď videla iného kokeršpaniela. Najprv nechcela šteňa prijať, no v tom čase sa pri nej striedali aj dcéry. Uvedomila si, že šteňa nemôže za situáciu s obžalovaným. Zobrala ho, začala sa o neho starať, prihlásila ho k veterinárovi, zapísala sa ako jeho majiteľ, dala ho začipovať. Obžalovaný tak mal znova dôvod žiarliť, lebo aj sused venčieval psa, tak sa neho usmievala, kývala mu, čo bolo zlé. Tiež sa stalo, že pre ňu prišiel kolega z práce na aute, čo si nedal obžalovaný vysvetliť. Robil scény, že buď si vyberie jeho, alebo kolegu. Žiarlil na to, že chodila na univerzitu tretieho veku na psychológiu, kde mala staršieho spolužiaka (asi okolo 60 alebo 65 rokov) z Martina. Oni dvaja spolu sedávali, posielali si poznámky, ak neboli prítomní v škole. Občas si aj spolu zavolali. Poškodená tomu pánovi volala aj pred obžalovaným, predtým mu vysvetlila, kto to je a že mu chce zdvihnúť, lebo sa dlho nepočuli kvôli covidu. On o nej vedel bežné veci, nemali žiadny vzťah, nekokoťovali. No obžalovaný žiarlil, lebo dokonca našiel email, keď tomu kamarátovi napísala, aby jej nabudúce už niečo pekné napísal. Totiž aj ten kamarát mal onkologické problémy, ona mala podobné problémy. Obžalovaný však v tom našiel niečo iné. Keď sa teda znova začali scény, nosieval jej kvety a ospravedlňoval sa, no 31. 05. 2021 odišiel do práce na kamióne. Keď mu volala, že jej zavolala známa, že idú na oslavu, tak hneď doletel večer domov, že sa ide kur... Nedal si to vysvetliť, kričal po nej, nadával jej. Ráno si vzal psa - kokeršpaniela. Po scénach obžalovaný chodieval nasratý spať do jeho auta alebo na zem do kuchyne. Stalo sa, že boli obaja v kuchyni, nadával jej, že je pi... a ku... a ona nereagovala. Umývadlo bolo za ňou, tak obžalovaný vzal pohár z linky, nabral vodu a odzadu ju obliol. Ona sa postavila a odišla do kuchyne. Bolo teda viac situácií, kedy to ani psychicky nebolo ľahké. Poškodená vnímala, že obžalovaný je chorobný žiarlivec, čo mu aj povedala a v tej súvislosti mu povedala, aby sa šiel liečiť. Je pravdou, že aj pil. Keď sa ich vzťah začínal, vtedy človek vníma všetko inak. Keď boli spolu večer, tak si otvorili víno, hrali spolu karty a hry a aj obžalovaný mal občas vypité, aj keď spolu volali, no obžalovaný mnohokrát fľašu dopil aj z dôvodu žiarlivosti, kedy sa aj jeho agresívne správanie stupňovalo. On si nedal vysvetliť pravdu, ubezpečovala ho, že ho ľúbi, že ho nemá dôvod podvádzať. Povedala mu, že jej padol z neba, pretože po amputácii nohy žila sama. V deň skutku bola v byte sama so psami. Po skutku je obžalovaný kontaktoval, píše jej, volá, chodieval aj k jej dverám. Bol raz vo vchode, nič si nevšimla a išla to bytu. Zaklopala jej suseda, že je tu obžalovaný, lebo keď fajčila, tak ho videla vyjsť z vchodu druhou stranou. Bola ju upozorniť, aby nikam nešla. Povedala jej, ak by sa vracal, tak má tá suseda doma kaser alebo paralyzér. Poškodená čakala doma asi trištvrté hodiny a následne vzala psov a odišla do Sásovej. Vtedy ju nevidel, nenašiel. Potom ešte chodí okolo paneláku, kedy ona večer chodievala venčiť, tak sa znenazdajky objaví. Raz zavolať na kokeršpaniela, poškodená si sadla na zem, lebo chodievala už večer venčiť bez protézy, a zľakla sa, že by jej ho mohol zobrať. Začala kričať, prišla suseda, čo venčila psa a vyšli na okná aj niektorí susedia. Povedala mu, že bude volať políciu, na čo reagoval tak, že je hysterka. Tiež ju kontaktoval, keď išla na cintorín. On jej už napísal mnoho správ, ktoré sa aj riešia ako priestupky, má o nich vedomosť polícia. Bol sankcionovaný pokutou. Keď mu bol doručený trestný rozkaz a bol prepustený na slobodu súdom, tak už asi o tretej

poobede bol na Suchom vrchu. Ona mala auto odstavené, venčila psov a prechádzala sa. On si ju musel všimnúť, lebo prešiel na opačnú stranu a vlastne jej išiel oproti autom. Keď ho zbadala, uvedomila si farbu auta, lebo nestihla prečítať evidenčné číslo vozidla, otočila sa, no obžalovaný autom jej znova išiel oproti, keďže ho stáčil podľa toho, akým smerom išla ona. Zostala teda tam, sadla si na zem a držala psa na rukách. Zastal jeho autom pri ďalších už stojacich autách a kričal jej, že sa ňošmeho vidia na súde. Tiež jej povedal, že príde aj tangáč, že je klamárka, že jej vezme Lunu a Frena. Volala policajtov, no nenašli ho nikde. Odviezli ju policajti domov a bola vypovedať, no rozhodnutie nebolo právoplatné, takže obžalovaný nič neporušil. Kontaktoval ju aj 16. 10., tiež jej povedal, že je klamárka, že má fotky tangáča, na čo reagovala, že by ho tiež rada videla. Vyhrážal sa jej, že jej vezme psa, že jej nepatrí. Vyzvala ho, aby si psa vzal. Mala ho na vŕdzke, boli pred vchodom. Podišiel k nim a keď sa sklonil k psovi, vytiahla paralyzér a opýtala sa obžalovaného, či si ho chce ešte stále vziať, na čo sa obžalovaný odsunul asi o tri kroky dozadu a povedal, že teraz si ho nevezme. Povedala mu, aby jej dal pokoj, aby si nerobil problémy, na čo jej on povedal, že jej nikdy nedá pokoj. Chcela si ho odfotiť, rozbehla sa za ním, čo sa jej nedalo vzhľadom na protézu, tak za ním išla, ale odišiel preč.

[Poznámka: poškodená niektoré hanlivé slová vo svojej výpovedi ani raz nedopovedala, preto aj súd pri prepise jej výpovede rešpektoval jej verbálny prejav.]

Obžalovaný ju udal na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny anonymne, ale aj emailom, že zneužíva peňažné príspevky od štátu za ťažké zdravotné postihnutie. Dokonca, čo má pridelenú asistentku, lebo má dcéry, ktoré bývajú mimo Banskej Bystrici, bola aj táto predvolaná na úrad spolu s ňou. Boli predložené doklady o asistencii, boli na kontrole. Táto prebehla bez problémov, nebolo potvrdené jeho udanie. Vypisoval jej, že ju udá za to, že úmyselne roznáša pohlavnú chorobu. Oznamil jej aj, že ju udal na úrade práce.

Na otázky obžalovaného popísala, aká široká je chodba. Dvere sa otvárajú dovnútra. Je pravdou, že zabrzdený vozík je zabrzdený, no obžalovaný ju odtlačil. Je to možné urobiť, aj keď je vozík zabrzdený. Vie o tom, že jeho auto má navigáciu a zaznamenáva polohu. Čo sa týka času, kedy mal k nej prísť, uviedla, že keď prišla domov na hodiny sa nepozrela, urobila tak neskôr možno do piatich alebo desiatich minút a zistila, že bolo po pol siedmej, preto si myslí, že domov na A. prišla okolo pol siedmej večer. Je tiež možné sa dostať za 10 minút z ulice L. na ulicu A.. Žiadny muž, ktorý by mal tangá alebo bol inžinierom, u nej v čase skutku nebol. Takých ľudí nevidela, nepozná ich a u nej ani nikdy neboli. Je to klamstvo obžalovaného. Je ochotná poskytnúť aj výpis hovorov a správ z daného dňa, čím reagovala na otázku obžalovaného.

[Poznámka: obžalovaný týmto dôkazom chcel preukázať, že v byte poškodenej boli dvaja muži tak, že zistia sa telefónne čísla, potom sa stotožnia osoby a on ich spozná, či u poškodenej v byte boli alebo nie. Spozná ich tak, že súd bude tieto osoby predvolávať.]

Poškodená ďalej vypovedala, že do jej bytu chodievajú jej dve dcéry, otec, brat a raz bol u nej údržbár. Bežne ju teda navštevuje len rodina, žiadny muž. Od rozchodu s obžalovaným nemala partnera. Psychiatricky sa lieči po dobu 7 rokov. Súvisí to s depresiami, ktoré sa objavili vtedy, keď jej bývalý manžel pil, pracoval 15 rokov v Taliansku a ona za ten čas sama vychovávala deti. S manželom sa odcudzili, hoci počas Vianoc sa hrali na rodinku, ona to tak nevidela. Dcéry ho však videli len dvakrát do roka, tak to vnímali inak. Potom sa vrátil na Slovensko, pričom ona mala priateľa, o ktorom mu aj povedala. Vrátil sa však do ich bytu, dohodli sa, že budú fungovať ako rodičia a kamaráti, no manžel ju ohováral podobne ako pán obžalovaný. Ona však pracovala v dvoch spoločnostiach, keďže si pridala robotu. V súčasnej dobe je stabilizovaná. Čo sa týka psa - kokeršpaniela, je evidovaná a zapísaná ako vlastník psa a platí za neho dane. Poslal jej psa cez susedu, ktorá ani nevedela, že sú rozídení. Má správy od neho o tom, že nech je aspoň ona šťastná, že Frenki je z lásky. Tvrdil, že ho ona týra, no on ho dal susedom, mal ho priviazaného a tvrdil jej aj, že ho niekde nechá za hranicami. Keď sa vrátila ku skutku, obžalovaný bol už pred dverami, keď volala políciu a kým prišla, on tam už nebol. Prišiel okolo 18.40 h k nej do bytu, ním uvádzané časové súvislosti nie sú pravdivé.

Obžalovaný tvrdil, že je to klamstvo. Verí tomu, že bude existovať nejaký úradný záznam o tom, kedy bola v byte poškodenej polícia. Čo sa týka tej pani z Tajova, ktorá je asistentkou, sa neobjavila u poškodenej dlhý čas, len na Vianoce. On môže na minútu presne preukázať, kde bol.

Svedkyňa J. S. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, kedy dňa 18. 08. 2021 sa vracala domov z kostola, čo mohlo byť medzi 18.15 h a 18.30 h. Videla, že na ceste je čierne auto s piešťanskou poznávacou značkou a číslom 272, lebo to auto parkovalo pred bytovým domom aj predtým. Kým ona vyšla k domu, tak videla, že to auto zaparkovalo a obžalovaný prebehol a rýchlo vošiel dnu do bytového domu. Povedala si, že ten človek si nedá pokoj, zasa je tu. Bola to iba chvíľka, tak musel mať čip, keď sa tak rýchlo dostal dnu. Obžalovaného auto poznala, vedela, kto to je. Vie, že potom prišlo aj policajné auto, ale nevšimla si o koľkej. Pochopila, že sa niečo deje. Nemá vedomosť o tom, ako spolu žil obžalovaný s poškodenou. Svedkyňa je si istá aj časom, kedy išla domov. Bola na svätej omši a po ceste domov sa nikde nezdržala. Čo sa týka auta, ide o čierny džíp. Svätá omša sa začína o pol šiestej, končí sa okolo 18.10 h alebo o čosi neskôr, niekedy sa zdrží, inokedy nie. Ale v tento deň vie, že ju nič nezdržalo po ceste, preto vie, koľko mohlo byť hodín. Svedkyňa nebola pri nejakých ich hádkach, nevedela o ničom, lebo ani nič nevidela, nie dobre počuje, takže ani nič nepočula. Bola prekvapená, čo všetko sa medzi nimi stalo.

Obžalovaný namietal, že svedkyňa povedala iné evidenčné číslo auta a mýli sa aj v čase, kedy on bol na inom mieste.

Poškodená uviedla, že pani svedkyňa veľmi dobre pozná auto obžalovaného.

Svedkyňa L. L. takisto zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania, kedy zopakovala, že poškodená je jej suseda, svedkyňa býva hneď pod ňou. Obžalovaného vnímala ako priateľa poškodenej. Pamätá si to, lebo v ten deň sa vrátila z Bratislavy doobeda. Večer si šla zapáliť na okno a počula zvuky, ako keby sa niekto niekde dobíjal. Neskôr počula C., ako kričí na pána I., aby prestal, že zavolala policajtov. Za chvíľu videla, ako utekal z vchodu a potom jej niekto zvonil pri dverách, čo bolo asi po pár minútach. Išla k domácomu vrátnikovi, cez ktorý počuť, že niekto zvonil viacerým susedom. Mohlo tomu byť asi desať minút. Hore po schodoch už ale kráčali policajti, niekto ich vpustil. Vedela, že sa zas niečo stalo. Potom vie, že policajti bol dosť dlho u poškodenej, lebo cez steny počuť všetko. Čas, kedy počula poškodenú kričať, videla vyjsť z vchodu obžalovaného a prišli policajti, by odhadla na asi desať minút. Presný čas nevie, no polícia prišla za krátky čas. Zvuky počula skôr, no súvislosť jej došla neskôr, keď aj počula poškodenú kričať a prišla polícia. Nevidela nikoho iného vyjsť z vchodu. Všetko sa to udialo, kým fajčila. Celkovo párkrát počula, že mali výmenu názorov. S poškodenou sa zo začiatku nejako nestretávala. No neskôr ju poškodená vytopila, občas sa stretli a vtedy sa aj s poškodenou rozprávala, čo sa stalo, prečo tam boli policajti. Poškodená jej povedala, že obžalovaný bol za ňou, stále chodieval, nechce jej dať pokoj a policajtov volala, lebo sa bála. Svedkyňa to vie tak, že poškodená sa bála pre to, lebo obžalovaný vošiel v ten večer do bytu. Auto obžalovaného nevidela, lebo ona zo svojho okna ani nevidí na cestu. Nevie, či prišiel pešo alebo autom. Keď prišla z Bratislavy, nevšimla si auto, no vrátila sa okolo obeda, okolo dvanástej hodiny. Svedkyňa má s poškodenou susedský vzťah, nenavštevujú sa. Len od susedy vie, že poškodená mala ešte raz kričať aj na chodbe, držala sa rukami schodiska a vtedy mal obžalovaný povedať, že už je všetko v poriadku, no prišla aj polícia a záchranka. Ona sama videla, že policajti viackrát stáli pred vchodom.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku sa oboznámili výpovede svedkov:

- A. C. (č. I. 77 - 78)

Obžalovaný uviedol, že d roku 2013 žil v Českej republike. A. C. nebol svedkom ničoho, sú to len jeho domnienky. Nemajú spolu dobrý vzťah a keď to svedok tvrdí, je to len jeho názor, nie je to pravda.

Poškodená uviedla, že keď mal obžalovaný asi prvýkrát scénu vo vzťahu k jej osobe, vtedy sa jeho brata A. na to pýtala, či sa už aj v minulosti obdobne správal, pričom tento jej vtedy povedal, že už aj v minulosti mal jednu priateľku, ktorá s ním musela chodieť na kamióne.

- S. U. (č. I. 104 - 108)

- R. F. (č. I. 114 - 118)

Následne prokurátor obžalovanému položil otázku, akú farbu má jeho vozidlo, kedy uviedol, že má vozidlo s farbou zelená metalíza, taká tyrkysová. Či je tmavšia alebo svetlejšia, závisí od toho, či svieti alebo nesvieti slnko.

Poškodená doplnila, že vozidlo obžalovaného je tmavo zelenej farby, avšak na oko pôsobí takmer čierne, určite nie je svetlo zelené či tyrkysové. Prítomným stranám a súdu umožnila nahliadnúť aj do svojho mobilného telefónu na fotografiu, kde bolo zachytené vozidlo obžalovaného zn. JEEP s evidenčným číslom U. XXX R., kedy obžalovaný uviedol, že toto je skutočne jeho vozidlo. Samosudca skonštatoval, že vozidlo sa na prvý pohľad skutočne javí takmer čierne. Z vykonanej lustrácie v evidencii údajov o vozidle zo dňa 08. 11. 2022, s ktorou súd podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil, vyplynulo, že farba vozidla je: zelená tmavá metalíza.

Ďalej podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy:

- zápisnica o obhliadke z miesta činu (č. l. 121 - 127)
- preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím (č. l. 134)
- nájomná zmluva (č. l. 137 - 142)
- záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 12.07. 2021 (č. l. 144 - 145)
- záznam o podaní oznámenia zo dňa 22. 06. 2021 (č. l. 147)
- výpis sms správ (č. l. 149 - 155)
- správa z Fakultnej nemocnice Trnava zo dňa 30. 08. 2021 (č. l. 156 - 157)
- úradný záznam (č. l. 163 - 164)
- úradný záznam k prezretiu kamerových záznamov (č. l. 167)

Obžalovaný uviedol, že: zo záznamu vyplýva, že polícia prišla okolo 20.00 h, pričom nie je záznam, žeby sa tam predtým nachádzala iná hliadka.

Poškodená trvala na tom, že potom, ako zavolala políciu, prišla hliadka, a asi okolo 20.00 h prišli následne aj vyšetrovatelia.

- správa o povesti (č. l. 176 - 186)
- výpis z európskeho informačného systému registra trestov, odpis registra trestov (č. l. 190 - 202, 228)
- správa z psychiatrického oddelenia fakultnej nemocnice Trnava (č. l. 156 - 162)
- lustrácia ZVJS (č. l. 217)
- lustrácia v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. l. 218 - 227)

Obžalovaný navrhol, aby bol zabezpečený výpis z mobilného telefónu poškodenej ku dňu 18. 08. 2021 za obdobie asi 1 týždňa, keby bolo možné zistiť, s kým poškodená komunikovala, v dôsledku čoho by sa preukázalo, že sa dňa 18. 08. 2021 v jej byte nachádzali ďalší dvaja muži. Tiež ešte žiadal zabezpečiť výpis z hovorov zo dňa 06. 09. 2022, čím chcel poukázať na to, že dňa 06. 09. 2022 ho poškodená kontaktovala s tým, že sa mu vyhrážala.

Uvedené návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania súd odmietol, pretože žiadnym spôsobom s vecou nesúvisia a ich vykonanie by nebolo efektívne a ani hospodárne. Poškodená poprela, že by v jej byte boli dvaja muži označení obžalovaným ako „tangáč“ a „inžinier“, teda pokiaľ ide o výpis z hovorov ku dňu 18. 08. 2021, súd uvádza, že takýto dôkaz nemôže preukázať prítomnosť dvoch ďalších ľudí v byte poškodenej. Jednak sa vo výpise nezobrazuje fotografia a jednak je vo výpise uvedené číslo majiteľa účastníckej stanice, nie používateľa, keďže tieto dve osoby sa môžu líšiť. Obžalovaný síce navrhol, že by takto zistené osoby boli postupne predvolávané, kedy by ich on opoznal, no súd nemôže pripustiť vykonávanie dôkazov spôsobom nepreukazujúcim obžalobou tvrdý stav a za tým účelom zasahovať do súkromia, práv a právom chránených záujmov osôb, ktoré nemajú s trestnou vecou žiadny súvis. Navyše, dosť podstatnou je aj hypotéza, kedy, ak by sa aj preukázalo, že dňa 18. 08. 2021 boli v byte poškodenej ďalší dvaja muži, týchto mohla poškodená vpustiť, teda s ich prítomnosťou súhlasila. Oproti tomu prítomnosť obžalovaného si poškodená neželala, no ten to nedokázal pochopiť. Tvrdenia o tom, že dňa 06. 09. 2022 sa mu mala poškodená vyhrážať, nesúvisia s prejednávanou trestnou vecou vôbec.

II.

Zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrvať a koná tak závažnejším spôsobom konania voči chránenej osobe, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Chránenou osobou sa rozumie aj chorá osoba.

Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 trestný čin je spáchaný v obydli, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydli uzavreté. Zákon chráni domovú slobodu tak vlastníka, ako aj užívateľa domu alebo bytu, a to proti komukoľvek, ale iba tie priestory, ktoré užívateľ používa na bývanie (porovnaj R 30/1965).

Vniknutím je nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody (R 11/1997-II) .

Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel dostane do domu alebo bytu iného oprávneného, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialit'. Táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavená výslovne alebo konkludentne.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinným zo žalovaného skutku. Jeho obrana spočívala v tom, že sa v čase skutku nachádzal niekde inde, teda nebol v byte poškodenej o 18.30 h, ale neskôr, a zároveň trval na tom, že v byte poškodenej boli ďalší dvaja muži.

V prvom rade, obžalovaný nepoprel, že bol dňa 18. 08. 2021 s poškodenou. Popísal presné časové údaje tohto dňa, ktoré mali vychádzať z navigácie v zariadení umiestnenom v jeho osobnom motorovom vozidle. Typ navigácie a dodávateľa obžalovaný popísať nevedel a súdu takýto výpis nepreukázal. K tejto obhajobe obžalovaného možno vo všeobecnosti uviesť, že navigačné zariadenie môže byť samostatné, zabudované vo vozidle (je súčasťou výbavy vozidla) alebo užívateľ vozidla využije zrkadlenie obrazovky mobilného zariadenia (telefón alebo tablet) či spojenie prostredníctvom funkcie bluetooth. Navigačné zariadenie vo väčšine prípadov vyžaduje manuálne nastavenie údajov používateľom. Medzi takéto nastavenia patrí aj nastavenie času a dátumu, kedy takéto zariadenie nie vždy dokáže reagovať automaticky na zmenu času (zimný na letný a naopak) a je znova potrebný zásah užívateľa. Niektorí užívatelia navyše nevenujú žiadnu zvýšenú pozornosť nastaveniu týchto údajov, kedy podstatou je, aby sa dostali do cieľa a čas im je predsa známy aj z iných zariadení, nie z navigačného zariadenia.. Ďalej sa navigáciou získavajú údaje o trase prejdenej vozidlom, nie pešo užívateľom, čiže aj prípadné zistenie času, kde sa užívateľ vozidla mohol nachádzať v danom čase, nepreukazujú, že nebol na inom mieste, kam sa dostal pešo. Navigácia teda zaznamenáva trasu - začiatok a cieľ cesty. Celkový čas, za aký sa užívateľ do cieľa dostal, obsahuje aj napríklad prestávky, keď cesta nie je súvislá. Za predpokladu, že by obžalovaný mal navigáciu, ktorá mu mala zaznamenávať jednotlivé úseky cesty na Tuskú ulicu, odtiaľ na Suchý vrch, znovu na Tuskú ulicu a Suchý vrch a nakoniec opäť na Tuskú ulicu, by znamenalo, že obžalovaný by si zakaždým musel zadávať začiatok a cieľ cesty, čo je málo pravdepodobné, pretože obžalovaný veľmi dobre popísané miesta poznal, keďže s poškodenou istý čas býval a žil a poznal aj jej režim v tom zmysle, že vedel, kedy a kam poškodená chodievala venčiť psov. Nie je nepodstatným faktom ani to, že údaje o tom, kde sa obžalovaný v nejaký časový úsek mohol alebo nemusel nachádzať, by mohli byť získané záznamom z BTS bunky, ktorá zaznamenáva signál vysielaný aj z mobilného telefónu za predpokladu, že sa v mieste skutku nachádza zariadenie zachytávajúce takýto signál.

Navyše, obžalovaný vedel presne časovo popísať, kde sa v čase od 16.04 h do 18.51 h nachádzal, no iné časové súvislosti s takou presnosťou popísať nevedel. Nie je bez významu ani tá okolnosť, že v skutkovej vete obžaloby je uvedené, že ku skutku došlo dňa 18. 08. 2021 v čase okolo 18.30 h, teda nie presne o 18.30 h a z výpovedí obžalovaného, ktorý pripustil, že o 18.51 h bol na A. E., ako aj z výpovedí poškodenej a dvoch svedkýň vyplynul časový úsek od 18.30 h do 18.51 h, kedy ku skutku došlo. Svedkyňa S. vracajúc sa zo svätej omše, ktorá končí v určitý čas a nikde sa po ceste nezastavila, vedela, že k bytovke prišla okolo 18.30 h a vozidlo obžalovaného videla prichádzať. Následne poškodená uviedla, že mohla byť doma 5 alebo 10 minút, keď obžalovaný prišiel k nej, pričom vie, že domov prišla okolo 18.30 h. Časové okno uzavrel obžalovaný, ktorý povedal, že o 18.51 h bol na A. vozidlom.

Skutková veta obžaloby je tak vymedzená v súlade so zákonnými požiadavkami ustanovenými v § 163 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 278 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky podstatné vecné, miestne, časové a iné parametre skutku, ktorého ho jasne identifikujú a sú rozhodné pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného porušovania domovej slobody.

Ďalšia obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že u poškodenej už mali byť ďalší dvaja muži, je bezvýznamná. Ich existencia a prítomnosť v byte poškodenej nevplynula zo žiadneho iného dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní a ani v prípravnom konaní. Je evidentné, že ide o výmysel obžalovaného s cieľom asi vykresliť poškodenú ako osobu s nie bežným spoločenským či sexuálnym životom. Ani táto okolnosť však nevniesla pochybnosti o vine obžalovaného, okrem iného už aj pre raz spomenutý fakt, že poškodená takýchto dvoch pánov mohla do svojho obydľia vpustiť s jej súhlasom a takisto mohli s jej súhlasom aj zotrvať v byte. Obžalovaný však týmto súhlasom poškodenej nedisponoval, pretože ho žiadala, aby byt opustil. Predtým vymenila zámok, keďže obžalovaný mal kľúč, ktorý jej nevrátil, od bytu a aj od dverí do vchodu obytného domu. Poškodená sa vozíkom do chodby postavila tak, aby zabránila obžalovanému sa dostať dovnútra. Všetky tieto okolnosti, v súhrne a aj samy o sebe, postačujú na konštatovanie, že obžalovaný vnikol a zotrval v obydľí poškodenej neoprávnene, proti jej vôli. Poškodená užíva byt na ulici Tulska na základe nájomnej zmluvy (porovnaj č. I. 137 - 142), o čom mal obžalovaný tiež vedomosť, keďže istý čas ho takisto užíval. Bolo teda bez pochyb preukázané, že obžalovaný konal protiprávne, keď dňa 18. 08. 2021 v čase okolo 18.30 h prišiel do bytu poškodenej, kde do neho vstúpil a odmietal ho opustiť. Len dvaja aktéri boli pri skutku účastní, poškodená a obžalovaný.

Výpoveď poškodenej, na rozdiel od výpovede obžalovaného, neostala osamotená a bola podporená aj ďalším dokazovaním (výpovede svedkov, listinné dôkazy - ohliadka miesta činu, úradný záznam). Vykonaným dokazovaním bol preukázaný nielen skutok, ale aj priebeh vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý nemožno nazvať harmonickým, hoci z výpovede poškodenej nevplynulo, že by cítila negatívne emócie k obžalovanému. Naopak, zdôrazňovala len to, že chce mať od neho pokoj. Toto želanie poškodenej však obžalovaný ešte nepochopil a nerešpektuje ho. Určite mu na poškodenej záležalo, snažil sa aj niektoré veci napraviť (podstúpenie liečby), no snaha ostala márna, keď ani sám (nie kvôli poškodenej) neodkázal akceptovať podmienky v liečebnom zariadení. Podľa odpovede Fakultnej nemocnice Trnava obžalovaný netrpel žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Obžalovaný je závislý na alkohole, kedy sa prejavuje porucha psychiky a správania zapríčinená práve pozitívmi alkoholu. Obžalovaný je tiež disociálna, závislá a impulzívna osobnosť s vyháňavými črtami. Uvedené črty osobnosti sa prejavili nielen vo vzťahu s poškodenou, ale aj v predchádzajúcom a súčasnom živote a tiež na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný nie je ochotný prijať zodpovednosť za svoje konanie, nie je ochotný prijať fakt, že sa nespráva v súlade s bežnými pravidlami etiky, morálky a fungovania spoločnosti. Je žiarlivý, impulzívny, kedy koná nepremyslene (odíde zo spoločného bytu, spí na zemi v kuchyni alebo v aute). Následne sa ospravedlní, istý čas je snaživý, milý. No znova príde podnet (napr. sms, telefonát, pozdrav, odvoz inou osobou, kývnutie, spoločné venčenie psov, odmietnutie), v dôsledku ktorého opäť nad sebou stráca kontrolu. Požívanie alkoholu týmto rysom osobnosti nepridáva, práve naopak, viac ich vyzdvihuje, dáva do popredia. Prichádzajú rôzne skraty a výkyvy nálad. Na jednej strane obžalovanému na poškodenej záleží, no keď sa mu nepáči jej správanie, vynadá jej, zneužije jej zdravotné postihnutie, jej psychické problémy. Aj iných ľudí, ktorí vidia veci inak ako on, znevažuje, tvrdí, že nemá s bratom Tomášom dobrý vzťah, hoci jeho výpoveď mu nijako nepriťažila, len v nej uviedol informácie, ktoré sa obžalovanému nepáčia. Ani vypočuté susedy podľa neho nemohli nič vnímať, lebo jedna povedala zle ešpézetku a druhá nič nevidela, keď má okno, z ktorého fajčila, na druhej strane. Tvrdí, že jeho auto je zelené, tmavšie alebo svetlejšie podľa toho, ako svieti slnko. Nedokáže si pripustiť, že jeho auto zn. Jeep Grand Cherokee je ľahko zapamätateľné pre jeho vzhľad, pre jeho evidenčné číslo, keď je prihlásené k miestu Piešťany a že sa skutočne javí ako čierne. Ani sám obžalovaný nevedel správne odpovedať na otázky ohľadom farby jeho auta, kedy vypovedal vyháňavo a až keď nahliadol na fotografiu v telefóne poškodenej, pripustil, že je to jeho vozidlo.

Obžalovaný manipuluje dôkazmi v tom zmysle, že sa snaží ich spochybnit' v tých častiach, ktoré sú v jeho neprospech, no neponúka žiadne dôkazy, ktoré by mali podporiť jeho obhajobu.

Z dokazovania vyplynulo, že problémom, ktorý ostal nevyriešený vo vzťahu s poškodenou, je v podstate darovaný pes (kokeršpaniel) a tiež akýsi druh pomsty, resp. neochoty prijať fakt, že poškodená už nemá

o obžalovaného záujem. Obžalovaný neustále opakoval, že pes je jeho, on je jeho majiteľom, poškodená nevie o ňom nič, ani od koho ho kúpil. To, že za psa neplatí dane, že s ním nenavštevuje pravidelne veterinára, že nie je ako majiteľ alebo držiteľ psa zapísaný vo veterinárnom preukaze a že sa v konečnom dôsledku o neho nikdy nestaral a ani sa nedokáže postarať, opomína a ignoruje. Dokonca asi ignoruje i tú skutočnosť, že darovaním psa poškodenej sa jej ospravedlnil za svoje predchádzajúce správanie, že vedel, že poškodená je „zaťažená“ na psy (konkrétne aj na kokeršpaniela, keď o jedného prišla). Nezabúda však opakovať, že psa mu ukradla a zadržáva ho. Opomína, že sa jej prostredníctvom psa snažil spôsobiť nepohodu, keď jej tvrdil, že sa mu môže čokoľvek stať. Nevyužil žiadne prostriedky občianskeho práva, aby psa získal späť a v podstate mu o psa ani nejde, lebo si uvedomuje, že sa o neho nevie postarať. Ide mu o to, že pes je pre neho nástroj, ako ďalej „bojovať“ proti poškodenej.

Obžalovaný sa nechce vracieť ku svojej minulosti, hoci bolo preukázané, že násilné konanie, pre ktoré bol aj v Českej republike trestne stíhaný, sa u neho v minulosti objavilo a dokonca z výpovede poškodenej a svedka A. C. tiež vyplynulo, že mohlo ísť o obdobné konanie ako vo vzťahu k poškodenej C. M., ktorá je aj osobou zdravotne ťažko postihnutou (porovnaj preukaz z č. I. 134).

Zhodnotiac vyššie uvedené, z dokazovania bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky konal tak, že neoprávnene vnikol do obydľia poškodenej, ktoré užíva na základe nájomnej zmluvy, a zotrval tam, pričom uvedeného konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania (násilím), kedy poškodenú svojou fyzickou silou a prevahou pretlačil aj pri zabrzdennom invalidnom vozíku, a voči chránenej osobe (chorej osobe), čím naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, zo spáchania ktorého ho súd aj uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (nepříčetnosť).

III.

Obžalovaný v odpise registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nemá žiadny záznam. Podľa výpisu európskeho informačného systému registra trestov ku dňu 19. 08. 2021 (č. I. 191 - 202) bol na území Českej republiky päťkrát súdom potrestaný (zneužívanie právomoci verejným činiteľom, vydieranie, vyhrážanie, úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví či rušenie verejného poriadku). Bol mu uložený aj jeden nepodmienečný trest odňatia slobody, tiež tri podmienečné tresty a jeden trest povinnej práce.

Priestupkovo bol obžalovaný postihnutý deväťkrát. Okrem porušenia pravidiel cestnej premávky úmyselne narušil občianske spolunažívanie, keď napadol C. M. a tiež jej oplzlo nadával prostredníctvom zaslanej sms.

Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Nepoberal žiadnu dávku vyplácanú úradom práce, sociálnych vecí a rodiny a naposledy bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 20. 04. 2021. Obžalovaný je zamestnaný, predtým poberal dávky v nezamestnanosti a aj dôchodkovú dávku, kedy mu invalidný dôchodok bol vyplácaný v období od októbra 2021 do februára 2022. Vyplácanie dôchodku bolo pozastavené z dôvodu, že si tri mesiace po sebe obžalovaný nevyzdvihol sumu dôchodku. Poberal aj úrazové dávky a dávky garančného poistenia.

Pri rozhodovaní o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možnosti nápravy a osobných pomerov obžalovaného a skúmal aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd nevhliadol žiadnu poľahčujúcu ani žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Obžalovanému za spáchaný trestný čin mohol potom súd uložiť trest odňatia slobody od troch do ôsmich rokov. Uloženie alternatívnych trestov v prejednávanej veci nebolo možné. S trestom povinnej práce obžalovaný súhlas neudelil. Uložiť peňažný trest vzhľadom na okolnosti a povahu spáchaného skutku ako aj osobu páchatela by nebolo efektívne. Pre uloženie trestu domáceho väzenia neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Trestného zákona.

Účel trestu z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie bude u obžalovaného dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, teda na úplne spodnej hranici určenej trestnej sadzby. Pretože na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený, vedie v podstate usporiadaný život, okamžitý výkon uloženého trestu súd nepovažoval za potrebný a preto jeho výkon odložil. Vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného súd za primeranú považoval skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, avšak súčasne s uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka v tej istej dĺžke, ktorému je obžalovaný sa povinný podrobiť. Je nutné uviesť, že správanie a konanie obžalovaného bolo závažné a intenzívne. Hoci nebolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nevyhnutné, na jeho nápravu nepostačovalo, aby ostal obžalovaný v skúšobnej dobe bez dohľadu probačného a mediačného úradníka, keďže obžalovanému je potrebné uložiť aj primerané povinnosti a obmedzenia s cieľom nielen nepokračovať v trestnej činnosti, ale aj nekontaktovať a ani sa nepribližovať k poškodenej a tiež s cieľom vyliečiť závislosť obžalovaného na alkohole, kedy je povinný zdržať sa aj požívania alkoholických nápojov.

Poškodená C. M. si v konaní neuplatnila nárok na náhradu škody, preto súd o nej ani nerozhodoval.

Súd upozorňuje obžalovaného, že v prípade nevedenia riadneho života, nepodrobenia sa dohľadu probačného a mediačného úradníka či nedodržiavania primeraných obmedzení a povinností vystavuje sa hrozbe premeny trestu na nepodmienečný.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Po vyhlásení a odôvodnení rozhodnutia sa prokurátor a poškodená vzdali práva podať odvolanie. Obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania, ktorá mu plynula odo dňa 08. 11. 2022 a uplynula mu dňa 23. 11. 2022, preto rozhodnutie vyhlásené na hlavnom pojednávaní za jeho prítomnosti nadobudlo dňa 24. 11. 2022 právoplatnosť a vykonateľnosť.

Dňa 20. 11. 2022 (v lehote na podanie odvolania) bolo súdu emailom (bez zaručeného elektronického podpisu) doručené podanie obžalovaného obsahujúce odvolanie a vznesenie námietky zaujatosti sudcu. Podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku však také podanie nebolo doplnené do troch pracovných dní o podpis obžalovaného písomne alebo ústne do zápisnice, preto súd na uvedené podanie neprihliada a ani o ňom nekoná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.